

konné orgány musí zůstatí bez úspěchu. Neboť oprávnění tam pro výkonné orgány stanovená nemění platnosti § 1 zák. o mař. exekuce, jenž chce ohroziti trestem všechny počiny dlužníkovy, směřující ke zkrácení věřitele. I když není zákonného předpisu, že dlužník musí usnadňovati věřiteli provedení exekuce a že musí postavití zabavitelné věci výkonnému orgánu do cesty a na oči, je tu výslovný zákonný předpis (§ 1 zák. o maření exekuce), jenž zakazuje takové pozitivní činění dlužníkovy, kterým se majetkový předmět odnímá věřitelově zásahu. Zákon nevyžaduje, by odstranění bylo takovým, že by nalezení dotčené věci bylo vůbec nemožno, stačí, když jeho nalezení je již stíženo. Tak tomu bylo podle zjištění rozsudkových v souzeném případě; v důsledku toho hová odsuzující výrok stavu věci i zákonu.

Čís. 2970.

Obsílku s nesprávným datem odvolacího přelíčení nelze považovati za řádné obeslání k odvolacímu roku; v takovém případě není tu předpokladu, za něhož lze konati odvolací rok v nepřítomnosti obžalovaného podle § 471 odst. čtvrtý tr. ř.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1927, Zm I 617/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Liberci jako soudu odvolacího ze dne 5. září 1927, jímž bylo odvolání obžalovaného do rozsudku okresního soudu ve Frýdlantu ze dne 3. srpna 1927 v celém rozsahu zamítnuto, byl porušen zákon; rozsudek odvolacího soudu se zrušuje a soudu tomu se ukládá, by odvolací přelíčení znovu provedl.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu ve Frýdlantě z 3. srpna 1927 uznán byl obžalovaný vinným přestupkem podle § 496 tr. zák. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání co do viny a co do trestu a z výroku o podmíněném odsouzení. Spisy byly předloženy okresním soudem dne 18. srpna 1927 odvolacímu soudu v Liberci, jenž ustanovil odvolací přelíčení na den 5. září 1927 o 1/2 5. hod. odpol. a nařídil obeslání obžalovaného a jeho obhájce Dra Rudolfa F-a. K odvolacímu přelíčení dne 5. září 1927 o 1/2 5. hod. odpolední dostavili se toliko soukromý obžalobce a jeho zástupce; po provedeném jednání byl vynesena rozsudek z 5. září 1927, jímž byl rozsudek první stolice potvrzen a odvolání obžalovaného bylo v celém rozsahu zamítnuto. Jak z obsílek obviněného a jeho obhájce Dra Rudolfa F-a patrně, znějí obsílky ty nikoli na den 5. září 1927, nýbrž na den 8. září 1927. Třebaže se datum 8. září 1927 do

obsílek těch dostalo nedopatřením soudní kanceláře, nelze obsílku s nesprávným datem odvolacího přelíčení považovati za řádné obeslání k odvolacímu roku skutečně dne 5. září 1927 provedenému, a nedostává se tedy předpokladu, za něhož lze podle čtvrtého odst. § 471 tr. ř. konati odvolací rok v nepřítomnosti obžalovaného. Byl proto postupem odvolacího soudu porušen zákon v ustanovení §§ 1 a 471 tr. ř. Bylo proto podle § 33, 479, 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2971.

Trestný čin proti bezpečnosti cti jest spáchán v místě, kde urážlivé jednání dospělo svého zakončení tím, že přišel obsah podání k vědomosti cizích osob (urážlivé podání bylo podáno).

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1927, Nd I 544/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se vyhověti stížnosti Františka N-a do usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 25. října 1927, jímž byla trestní věc proti stěžovateli pro přestupek proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák. a čl. V. zák. ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863 odňata okresnímu soudu v Kostelci n. Čer. Lesy a přikázána okresnímu soudu v Českém Brodě a zrušiti napadené usnesení vrchního zemského soudu. Okresnímu soudu v Kostelci n. Č. Lesy uložil, by postoupil spisy k dalšímu jednání příslušnému okresnímu soudu pro přestupky v Praze.

Důvody:

Ve své stížnosti do výše uvedeného usnesení a delegaci okresního soudu v Č. Brodě domáhá se stěžovatel, by na místo okresního soudu v Kostelci nad Č. Lesy delegován byl k provedení trestního řízení ne okresní soud v Čes. Brodě, nýbrž okresní soud pro přestupky v Praze, poukazuje na méně dobré spojení svého bydliště s Čes. Brodem, jež by mu vzhledem k jeho neduživosti prý znemožnilo, by se k hlavnímu přelíčení v Čes. Brodě dostavil. Svoje tvrzení sice stěžovatel nijak neosvědčil. Přes to bylo však jeho stížnosti způsobem shora uvedeným vyhověti. Stěžovateli jest odpovídati z obsahu podání ze dne 15. září 1927, podle razítka na něm vytištěného přímo u zemského soudu v Praze podaného. Podle toho jevil se příslušným ku projednání věci ne okresní soud v Kostelci n. Č. Lesy, nýbrž okresní soud pro přestupky v Praze, kde za urážlivé označené jednání stěžovatelovo dospělo svého zakončení tím, že přišel obsah podání k vědomosti osob cizích, čímž byl právní statek cti, zákonem chráněný, po případě teprve porušen. Nebyl-li však okresní